

A black and white close-up portrait of Anneke Blok. She has light-colored, wavy hair and is looking directly at the camera with a slight smile. The background is blurred, showing what appears to be a bookshelf.

AB

Anneke Blok → 'Verhalen verzinnen deed ik liever'

Actrice Anneke Blok (1959) koestert haar bijzondere bezittingen. Mooie herinneringen aan haar leven als dochter, vrouw, actrice en moeder van Salvador (19) en Sammie (14).

TEKST: MINOU OP DEN VELDE. BEELD: ANJA VAN WIJGERDEN

WOONBOOT “Mijn boot is een groot bezit, niet zozeer in materiële zin, maar het is bijna een met je meegroeiend persoon. Beneden is een grote ruimte die ook verandert naarmate de jongens ouder worden. Toen ze klein waren, voetballen ze daar en nu wordt er getafeltennist. Het is hier heerlijk thuis-komen na mijn werk. Het is warm, groot, vrij, je ziet de veranderende luchten en als je oversteekt, zit je in het centrum van Amsterdam. Vroeger hadden we een vrij grote tuin en daar had ik vanaf mijn tiende een eigen hut van hout met raampjes van glas die open konden. Soms denk ik: de onderkant van de boot is van beton, maar daarop zit een houten huis. Eigenlijk zit ik nog steeds in die hut!”

KEEPERSHANDSCHOENEN “Alle keepershandschoenen van mijn zoon Sammie heb ik bewaard. Voetbal is zijn leven, maar ik heb er niks mee. Al ging ik, vooral toen hij klein was, wel mee naar de wedstrijden. Het bijzondere is dat Sammie een ADHD-er is en zichzelf in het doel heeft gezet. Op het veld zou hij moeite hebben met concentreren, zo’n doel is overzichtelijk. Ik vind het mooi dat een kind zichzelf op jonge leeftijd een plek geeft waar hij tot zijn recht komt.”

mijn tiende had ik een eigen hut van hout’ → ‘Ik heb me

THEO D’OR “In de begintijd van De Trust speelden we *Presidentes*, ons eerste stuk van Werner Schwab. Ik speelde Marietje, een toiletjuffrouw die uiteindelijk wordt vermoord. We moesten de klik maken tussen sterk uitvergroete personages en een geconstrueerde tekst in dialect. Het was zo moeilijk te onthouden hoe we alles moesten doen. Uiteindelijk werd het een waanzinnig succes en kreeg ik daar de *Theo d’Or* voor. Ik heb me heel erg gegeneerd dat ze mij er uitlichtten, terwijl we het heel erg met zijn drieën deden. Het was een moeilijk te verdragen eer.” ▶

dan voorlezen’ → ‘Vanaf

SPAANSE LAARSJES “Deze laarsjes zijn van Salvador. Als we in Spanje waren, kochten we altijd een paar maten vooruit, en ik heb ze bijna allemaal bewaard. Twintig paar van die laarsjes, dat is een mooi beeld toch? Ze herinneren me aan al onze geweldige reizen;

dat zit in onze familie. Mijn vader zat voor zijn studie een tijd in Zuid-Amerika en vertelde ons kinderen dat dat reizen en die vrijheid hem zo goed hadden gedaan. Dus kregen wij allemaal op ons achttiende geld voor een grote reis. Ik vind het leuk dat Salvador dat overneemt.

Toen Salvador net één dag zijn rijbewijs had, vroeg hij de auto te leen om ergens te gaan eten met zijn toenmalige vriendinnetje. Ik dacht dat hij naar IJmuiden zou gaan of zo. Die avond kreeg ik een sms’je: *We zitten te eten met uitzicht op de Notre Dame*. Hij was op gevoel naar Parijs gereden.”

SIERADEN “Deze ketting kocht ik voor de première van *Alles is liefde*. Hij is ontworpen door Marit de Koomen van het collectief BLGK. Sieraden zeggen heel veel over een personage. In *Alles stroomt* speelde ik een eenvoudige, sobere vrouw en deze ring paste daar bij. Het ontwerp is helder en simpel en het heeft ook iets klassieks. Na het draaien heb ik die ring voor mezelf laten namaken met andere stenen. Door die juwelen kan ik de herinnering aan al die mooie rollen vasthouden.”

AB

gegeneerd voor mijn Theo d’Or’ → ‘Als je voelt dat je je ontwik

POPPENHUIS “Als kind had ik een poppenhuis en deed ik niets anders dan inrichten. Voor mijn verjaardag heb ik een keer aan de jongens gevraagd of ze een vierkant huisje voor me konden maken dat ik kon inrichten. Toen hebben ze dat zelf voor me getimmerd. Af en toe verander ik de meubeltjes. Met Kerstmis heb ik het volgespoten met sneeuw en er een klein kerstboompje met lichtjes in gezet. Ik kan er uren naar kijken. Die stilstaande leventjes fascineren me mateloos.”

DVD FILMFESTIVAL “Toen ik werd gevraagd als hoofdgast van het Nederlands Filmfestival dacht ik: waarom ik? Met toneel ben ik opgegroeid, maar bij de film voelde ik me altijd een voorbijganger. Op de openingsavond werd deze compilatie van filmfragmenten vertoond en zag ik mijn leven aan me voorbijtrekken. Met dezelfde fascinatie die ik heb voor poppenhuizen

kon ik nu naar mezelf kijken. Ik kreeg weer zo veel zin om te spelen. Als je voelt dat je je ontwikkelt, maakt dat gelukkig. Het was bijzonder dat de jongens daar bij waren. Lineke Rijxman stuurde me een mooie bedankbrief waarin ze beschreef hoe de jongens gereageerd hadden op de speeches. Sammie voelde goed aan hoe anders mensen tegen mij deden als actrice. Na afloop zei hij: ‘Mamma, maar ik ken jou echt, hè?’ Zo lief, daar kan ik nu weer om huilen.”

BEELD “Dit beeld van Paul de Reus zag ik in december 2009 in een galerie in Barcelona. Ik zat twintig jaar bij De Trust, een toneelgezelschap dat later De Theatercompagnie heette, en tekst was daar het belangrijkste. We hadden slogans als: ‘Het denken zichtbaar maken.’ In 2009 hield de subsidie op en werd het gezelschap opgedoekt. Het einde van een indringende periode. Van school komen, op kamers, samenwonen, kinderen, scheiden; we deelden het. Toen zag ik dit mannetje. Zijn hoofd is van perspex en alle dingen in zijn hoofd – van mond tot oren – zijn ontploft. Het voelde alsof die periode was gevat in dat ventje. Wat wij deden zat in het hoofd en dat was geëxplodeerd, dat bestond niet meer.”

kelt, maakt dat zo gelukkig’ → ‘Ik

RAAFJES “Deze raafjes kocht ik toen de jongens kleuters waren. Elke avond vertelde ik een verhaal over een ravenfamilie die steeds groter werd. Die raafjes waren vrij duur en ik wilde niet dat ze kwijtraakten, dus heb ik ze allemaal vastgespijkerd aan de muur van hun kamers. Vrij raar, dat je iets koopt voor je kinderen waar ze vervolgens niet mee mogen spelen. Verhalen verzinnen met allemaal stemmetjes, dat deed ik liever dan voorlezen. Bij voorlezen begon ik na de eerste zin al te gapen.” ■

kan uren naar mijn

poppenhuis kijken’

Anneke Blok is op zaterdag 29 januari om 19 uur te zien in de telefilm *Bon Voyage* op Nederland 3. Tot en met april speelt ze in de toneelvoorstelling *In wankel evenwicht*. De speellijst is te vinden op www.wallisfinkers.nl

